

ศรติศ ภาคสุชล 2550: ปี่พาทย์มอญตระกูลคนตรีเสนาะ อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี
 ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรีชาติพันธุ์วิทยา) สาขาคนตรีชาติพันธุ์วิทยา ภาควิชาศิลปนิเทศ
 ประธานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณรงค์ เขียนทองกุล, ศศ.ม. 257 หน้า

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางคนตรีชาติพันธุ์วิทยา มีจุดประสงค์เพื่อ:

- 1) ศึกษาประวัติความเป็นมา คุณลักษณะทางดนตรีและระเบียบวิธีการบรรเลงปี่พาทย์มอญของตระกูลคนตรีเสนาะ
- 2) ศึกษาวิเคราะห์บทเพลงทางมอญที่ใช้ในงานศพ

ผลการศึกษาพบว่า 1) ต้นตระกูลคนตรีเสนาะคือนายเงิน คนตรีเสนาะ ซึ่งเป็นชาวมอญอพยพมาจากเมืองมะละแหม่งเข้ามาอยู่ที่จังหวัดปทุมธานีและได้ใช้มอญและตะโพนมอญที่นำเข้ามาประสมกับเครื่องคนตรีไทย ตั้งเป็นวงปี่พาทย์มอญขึ้นในราว พ.ศ.2434 และได้ถ่ายทอดความรู้ทางคนตรีมอญให้แก่ลูกหลานและศิษย์เพลงมอญที่บรรเลงมี 3 ประเภท คือ ประเภทเพลงประกอบซึ่งเป็นเพลงมอญดั้งเดิม เช่น เพลงประจำวัดประจำบ้าน ย้ำคำ ย้ำรุ่ง ย้ำเที่ยง ประเภทเพลงประกอบพิธีกรรมและประเภทบรรเลงทั่วไป ระบบเสียงมอญที่พบเป็นแบบเจ็ดเสียงไม่เท่ากัน ประกอบด้วย 2 ช่วงทาบ ช่วงเสียงต่ำมี 5 เสียง ช่วงเสียงสูง 7 เสียง โดยมีขั้นคู่เสียงในระบบเซ็นต์ (Bilis) เรียงจากต่ำไปหาสูงดังนี้ คือ 203, 341, 165, 200, 324, 177, 190, 144, 169, 173, 153, 210, 177 และ 162 เซ็นต์

2) การวิเคราะห์คุณลักษณะทางดนตรีของมอญวงใหญ่เพลงเช็ญ เพลงมลิวัลย์ และเพลงเขมรฉวน พบว่าทั้ง 3 เพลง มีระบบเสียง (Tuning System) เป็นแบบ 7 เสียง ในแบบวัฒนธรรมมอญ รูปพรรณ (Texture) เป็นแบบทำนองหลากหลาย (Idiomatic Heterophony) ในส่วนลักษณะทางดนตรีอื่น ๆ ก็มีความแตกต่างกัน เพลงเช็ญ มีโครงสร้าง (Form) แบ่งได้ 3 ส่วน คือ สองชั้น เพลงเร็วและทำนองจบ ช่วงเสียงกว้าง 2,877 เซ็นต์ ขั้นคู่เสียง (Interval) ที่พบ คือ คู่ 3, 4, 5, 6, 8, 11 และ คู่ 14 รูปลักษณะท่วงทำนองเป็นแบบทำนองต่อเนื่องเชื่อมโยง (Conjunct) ทำนองขึ้น ๆ ลง ๆ (Undulating) และทำนองไม่ค่อยขึ้นลงหรือสม่ำเสมอ (Terrace) เพลงมลิวัลย์ มีโครงสร้าง (Form) 3 ส่วน คือ สองชั้น เพลงเร็วและทำนองจบ ช่วงเสียงกว้าง 2,626 เซ็นต์ ขั้นคู่เสียง (Interval) ที่พบ คือ คู่ 4, 5 และ คู่ 8 รูปลักษณะท่วงทำนองเป็นทำนองต่อเนื่องเชื่อมโยง (Conjunct) ทำนองไม่เชื่อมโยง (Disjunct) และทำนองขึ้น ๆ ลง ๆ (Undulating) เพลงเขมรฉวนมีโครงสร้าง (Form) 2 ส่วน คือ สองชั้น และเพลงเร็ว ช่วงเสียงกว้าง 2,626 เซ็นต์ ขั้นคู่เสียง (Interval) มี 2 แบบ คือ คู่ 4 และ คู่ 8 รูปลักษณะท่วงทำนองเป็นแบบทำนองต่อเนื่องเชื่อมโยง (Conjunct) ทำนองไม่เชื่อมโยง (Disjunct) และทำนองขึ้น ๆ ลง ๆ (Undulating)

Saradit Phaksuchon 2007: Piphatmon Dontrisanaw family Aumphermoung Pathumthani.
 Master of Arts (Ethnomusicology), Major Field: Ethnomusicology, Department of Communication
 Art. Thesis Advisor: Assistant Professor Narong Khiantongkul, M.A. 257 pages.

This thesis was a qualitative research based on Ethnomusicological research technique and aimed to:
 1) Studied the history, music traits and manner of performance of the Dontri-sanawh school. 2) An analysis
 of gong-mon music used for funeral ceremony.

The major findings were: 1) The founder of Dontri-sanawh school was Mr. Joen Dontri-sanawh the
 Mon who migrated from Mohtama to settled down in Prathoomthani province. He used his Mon circle gong
 set and the *taphon-drum* that were carried by him from Mohtama to mixed with Thai instruments to order to
 established the *piphat mon* ensemble approximately in 1891. He also transmitted his music knowledge to his
 children as well as his students from outside the family. There were three types of Mon music to be found;
 the original Mon ceremonial music such as *prajamwat*, *prajamban*, *yamkam*, *yamroong*, and *yamthiang*; the
 ritual music, and the miscellaneous pieces to be performed for any occasions. The tuning system of the gong
 was seven pitches non-equidistant consisted of 2 octave, the low one had only 5 pitches and the higher one
 had 7 pitches. The intervals is cent (Ellis) of the whole set from low to high were 203, 341, 165, 200, 324,
 177, 190, 144, 169, 173, 153, 210, 177 and 162 in order.

2) The texture of 3 selected pieces; *choen*, *khmen-yuan* and *maliwan* were Idiomatic heterophony.
 The *choen* was a 3 parts form-moderato, allegro with coda; was 2,788 cent range; intervals were 3, 4, 5, 6, 8,
 11 and 14. Its melodic contour was conjunctive-undulating-descending and a few terracing. The *maliwan* was
 in 3 parts, moderato, allegro and coda; it was 2,626 cent range with intervals of 4, 5 and 8. Its melodic contour
 was conjunctive-descending-and undulating. The *khmen-yuan* was a 2 parts form, moderato and allegro; it
 was 2,626 cent range with intervals of 4, and 8. Its melodic contour was conjunctive-disjunctive-and
 undulating.